

Cartea lui Daniel – O sută cincizeci și șapte

Deslușirea simbolismului profetic al lui Cyrus în Cartea lui Daniel

Jeff Pippenger

2024-03-25

În versetul întâi al capitolului zece, ni se spune că era al treilea an al lui Cyrus, însă în capitolul întâi ni se spune că Daniel a trăit doar până în primul an al lui Cyrus sau că a rămas până atunci.

Iar Daniel a rămas până în anul întâi al împăratului Cyrus. Daniel 1:21.

În decurs de doi ani, Cyrus domnise în esență împreună cu Darius Medul; astfel, acesta era al treilea an al său, dar era și primul său an.

În al treilea an al lui Cyrus, împăratul Persiei, i s-a descoperit lui Daniel, căruia i se zicea Beltșatar, un lucru; și lucrul era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; și el a înțeles lucrul și a avut pricepere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

În mod profetic, Cyrus este introdus în prima și în ultima viziune a lui Daniel. Capitolul unu din Daniel, așa cum s-a arătat deja în articolele anterioare, reprezintă primul înger din Apocalipsa capitolul paisprezece. Când primul înger este identificat în profeție, el posedă toate caracteristicile profetice ale tuturor celor trei îngeri din Apocalipsa paisprezece. Cele trei trepte ale Evangheliei veșnice, reprezentate în primul înger, sunt: „temeți-vă de Dumnezeu”, „dați-I slavă”, căci „a venit ceasul judecății Lui”.

Deoarece Daniel și cei trei tineri vrednici „s-au temut de Dumnezeu”, au ales să respingă hrana Babilonului și să rămână vegetarieni. În încercarea vizuală care a urmat, Daniel și cei trei tineri vrednici „L-au proslăvit pe Dumnezeu” prin înfățișarea lor sănătoasă, în contrast cu aceia care au mâncat hrana Babilonului. După trei ani, a sosit „ceasul judecății”, când Nebucadnețar i-a pus la încercare și a constatat că erau de zece ori mai înțelepți decât toți înțelepții Babilonului.

Hatua tatu za injili ya milele pia zinawakilishwa katika sura ya mwisho ya Danieli kama mchakato ambao kwao kuongezeka kwa maarifa huwatakasa, huwafanya weupe, na kuwajaribu wale wanaowajibika kwa nuru inayofunuliwa wakati wa mwisho. Katika sura ya kwanza ya Danieli kama ilivyo katika ya mwisho, hatua tatu za malaika wa kwanza, ambaye ndani yake wamejumuishwa malaika wote watatu, zinatambulishwa. Kwa sababu sura ya kwanza ni injili ya milele ya malaika wa kwanza, sura ya pili ya Danieli inamwakilisha malaika wa pili wa Ufunuo kumi na nne, ambamo jaribio la sanamu ya mnyama au mfano wa Kristo linawakilishwa, kama ilivyokuwa katika jaribio la pili ndani ya hatua tatu za sura ya kwanza.

Întrucât capitolele unu și doi din Daniel reprezintă primul și al doilea înger din Apocalipsa paisprezece, capitolul trei și încercarea de pe Câmpia Dura reprezintă mesajul celui de-al treilea înger, cu avertizarea de a nu primi semnul fiarei. În capitolul unu din Daniel este menționat primul an al lui Cyrus, iar în capitolul zece, care este ultima viziune a lui Daniel, Cyrus este prezentat prin al treilea an al său, dar știm că acel al treilea an este primul său an, căci Daniel a continuat numai

până în primul an al lui Cirus.

Prin urmare, Cirus este un simbol al unui prim an care cuprinde trei ani. El este un simbol al soliei primului înger. Primul an al lui Cirus este menționat în ultimul verset al primei viziuni a lui Daniel, iar apoi din nou în primul verset al ultimei viziuni a lui Daniel. Este important să recunoaștem simbolismul profetic al lui Cirus, iar mai întâi identificăm faptul că el reprezintă solia primului înger. Acest lucru poate fi stabilit în mod profetic prin faptul că Daniel îl identifică pe al treilea său an drept primul său an, dar, mai important, este identificat prin primul decret pe care l-a proclamat.

Lupta pe care o purta Gabriel cu împărații Persiei în capitolul zece era în legătură cu aducerea lui Cir la punctul în care să ducă până la capăt și să proclame primul dintre cele trei decrete, care aveau să îngăduie iudeilor să se întoarcă și să reconstruiască Ierusalimul și templul. Al treilea decret avea să marcheze începutul profetiei celor două mii trei sute de ani, care s-a încheiat când a sosit al treilea înger la 22 octombrie 1844. Al treilea decret îl reprezenta pe al treilea înger și, prin urmare, primul decret al lui Cir reprezenta sosirea primului înger în 1798. Cir îl reprezintă pe primul înger și, din acest motiv, în cartea lui Daniel primul său an a reprezentat trei ani.

Prin urmare, Cirus reprezintă „vremea sfârșitului”, căci atunci când a sosit primul înger (Cirus), în 1798, a venit și „vremea sfârșitului”, iar cartea lui Daniel a fost desigilată. Se crede că numele Cirus derivă din cuvântul vechi-persan „Kūrus”, care înseamnă „soare”, combinat cu cuvântul elamit „kursh”, care înseamnă „tron”, indicând o legătură cu autoritatea regală sau cu domnia împărătească. Isaia se referă, de asemenea, la aceste caracteristici ale lui Cirus.

Cel ce zice despre Cirus: „El este păstorul Meu și va împlini toată voia Mea”, zicând chiar Ierusalimului: „Vei fi zidit”, și templului: „Temelia ta va fi pusă.” Așa vorbește Domnul către unsul Său, către Cirus, pe a cărui mână dreaptă am apucat-o, ca să supun neamuri înaintea lui; și voi dezlega coapsele împăraților, ca să deschid înaintea lui porțile cu două canaturi; și porțile nu vor fi închise; Eu voi merge înaintea ta și voi netezi locurile strâmbe; voi sfărâma porțile de aramă și voi tăia zăvoarele de fier; și îți voi da vistieriile întunericului și bogățiile ascunse ale locurilor tainice, ca să știi că Eu, Domnul, care te chem pe nume, sunt Dumnezeuul lui Israel. Din pricina lui Iacov, robul Meu, și a lui Israel, alesul Meu, te-am chemat chiar pe nume; și-am dat un nume, deși tu nu M-ai cunoscut. Eu sunt Domnul, și nu este altul, nu este Dumnezeu afară de Mine; Eu te-am încins, deși tu nu M-ai cunoscut; ca să se știe de la răsăritul soarelui și de la apus că nu este altul afară de Mine. Eu sunt Domnul, și nu este altul.” Isaia 44:28–45:6.

Ciru a preînchipuit pe Hristos, căci el era „unsul” Domnului și a fost numit „păstorul” lui Dumnezeu, care zidește Ierusalimul și pune temelia templului. El este cel implicat în deschiderea porților închise, după cum Hristos este Acela care deschide și nimeni nu închide, și închide și nimeni nu deschide. Și lui Ciru îi sunt date „vistieriile întunericului și bogățiile ascunse ale locurilor tănuite”. Ciru împlinește mai multe semne de hotar pe linia mișcărilor reformatoare.

El marchează vremea sfârșitului, când sosește primul înger, când cartea lui Daniel este desigilată și are loc atunci o sporire a cunoștinței care vine din „vistieriile întunericului și bogățiile ascunse ale locurilor tainice”. Acele „vistierii ale întunericului și bogățiile ascunse ale locurilor tainice” alcătuiesc „temelia” care este „zidită” și „templul” care urmează să fie „pus”. Hristos, care a fost

preînchiptuit de Cirus, este „Unsul” Domnului, după cum Hristos a fost uns la botezul Său. Prin urmare, Cirus nu înseamnă numai sosirea primului înger, ci el este și al doilea înger care îl împuternicește pe primul înger când acesta coboară, așa cum Duhul Sfânt S-a coborât când Hristos a fost uns. La 22 octombrie 1844, Hristos a deschis ușa sau „poarta” către Locul Preasfânt, care era o poartă ce fusese închisă. Cirus marchează, de asemenea, sosirea celui de-al treilea înger.

Koreshi është engjëlli i parë, dhe engjëlli i parë zotëron të gjithë elementët e të tre engjëjve. Koreshi është koha e fundit në vitin 1798, kur arriti engjëlli i parë. Koreshi përfaqëson 11 gushtin 1840, kur mesazhi i engjëllit të parë u fuqizua (u vajos). Ai përfaqëson veprën e hedhjes së themeleve, siç përfaqësohet nga prodhimi i hartës së vitit 1843 në maj të vitit 1842. Ai përfaqëson ndërtimin e tempullit, pasi dy klasat u ndanë në zhgënjimin e parë më 19 prill 1844, dhe ai përfaqëson ndarjen e dytë në zhgënjimin e madh të 22 tetorit 1844.

Të gjitha gurët shenjues të lëvizjes reformuese të Milleritëve u tipifikuan nga Kiri, dhe për këtë arsye ata gurë shenjues po ashtu tipifikojnë gurët shenjues të lëvizjes së njëqind e dyzet e katër mijëve. Lëvizja Millerite u parapri nga shenjat të cilat Krishti i përcaktoi se do t'i paraprinin historisë së Milleritëve.

„Proctwo nie tylko przepowiada sposób i cel przyjścia Chrystusa, lecz także przedstawia znaki, po których ludzie mają poznać, kiedy jest ono bliskie. Jezus powiedział: „Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach”. Łukasza 21:25. „Słońce się zaćmi, a księżyc nie da swego blasku, i gwiazdy niebieskie będą spadać, i moce, które są na niebie, zostaną wstrząśnięte. I wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą”. Marka 13:24–26. Objawiciel tak opisuje pierwszy ze znaków mających poprzedzić wtóre przyjście: „Nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi; i słońce stało się czarne jak włosienny wór, a cały księżyc stał się jak k

„Aceste semne au fost văzute înainte de începutul secolului al nouăsprezecelea. În împlinirea acestei profeții, a avut loc, în anul 1755, cel mai cumplit cutremur de pământ care a fost consemnat vreodată.” Tragedia veacurilor, 304.

Semnele care au vestit a Doua Venire au început cu puțin înainte de 1798, în 1755. Anul 1798 a fost încheierea captivității lui Israel spiritual în Babilonul spiritual, despre care Sora White învață că a fost prefigurată de captivitatea literală a lui Israel literal în Babilonul literal, care s-a încheiat la sfârșitul celor șaptezeci de ani de captivitate, când Cirus a intrat pe porțile deschise și a cucerit Babilonul, și l-a ucis pe Belșatar.

„Danas je Božja crkva slobodna da privede dovršenju božanski plan za spasenje izgubljenog roda. Tokom mnogih stoljeća Božji narod trpio je ograničenje svojih sloboda. Propovijedanje evanđelja u njegovoj čistoti bilo je zabranjeno, a najstrožije kazne pogađale su one koji su se usuđivali ne poslušati naredbe ljudi. Kao posljedica toga, velika moralna vinogradarska baština Gospodnja ostala je gotovo potpuno neobrađena. Narod je bio lišen svjetlosti Božje riječi. Tama zablude i praznovjerja prijetila je da izbriše spoznaju prave religije. Božja crkva na zemlji bila je zaista u sužanjstvu tokom ovog dugog razdoblja nemilosrdnog progonstva, kao što su i sinovi Izraelovi bili držani u sužanjstvu u Babilonu za vrijeme izgnanstva.” Proroci i carevi, 714.

Împlinirea celor șaptezeci de ani în Babilon prefigura anul 1798, și au existat semne care au precedat anul 1798, care vesteau că revenirea lui Hristos era iminentă.

„Apariția oștirii lui Cyrus înaintea zidurilor Babilonului a fost pentru iudei un semn că eliberarea lor din robie se apropia. Cu mai bine de un secol înainte de nașterea lui Cyrus, Inspirația îl menționase pe nume și făcuse să fie consemnată lucrarea exactă pe care urma să o îndeplinească prin luarea pe neașteptate a cetății Babilonului și prin pregătirea căii pentru eliberarea copiilor captivității.” Profeți și regi, 551.

Cyrus a mai preînchipuit și semnele care au precedat anul 1798. Istoricii sunt destul de neclari cu privire la domnia lui Darius și a lui Cyrus, însă Cuvântul lui Dumnezeu este limpede. Imperiul medo-persan a urmat Imperiului Babilonului, iar primul împărat al Medo-Persiei a fost Darius, deși nepotul său, Cyrus, a fost generalul care a cucerit Babilonul în noaptea ultimei petreceri a lui Belșatar. Atât Cyrus, cât și Darius preînchipuie timpul sfârșitului captivității de șaptezeci de ani, care reprezintă timpul sfârșitului în 1798, și care preînchipuie, de asemenea, timpul sfârșitului în 1989.

Timpul sfârșitului din istoria lui Moise a fost marcat de nașterile lui Aaron și Moise, la un interval de trei ani. Acea istorie a prefigurat în chipul cel mai desăvârșit istoria lui Hristos, iar timpul sfârșitului din acea istorie a fost marcat de nașterea lui Ioan și, șase luni mai târziu, de nașterea vărului său Isus. Timpul sfârșitului are două repere, iar Darius și Cyrus marchează amândoi sfârșitul robiei de șaptezeci de ani, care a prefigurat sfârșitul robiei de o mie două sute șazeci de ani. Rana de moarte a fiarei papale din 1798 a fost urmată, în anul următor, de moartea celui care călărise asupra și domnise peste acea fiară. În 1989, Reagan și Bush cel dintâi erau amândoi președinți.

Cirusul marchează semnele care vestesc apropierea timpului sfârșitului și el marchează timpul sfârșitului. El marchează creșterea cunoștinței și împuternicirea primei solii atunci când un înger coboară și marchează lucrarea care este apoi asumată în punerea temeliei, lucrarea zidirii templului, precum și venirea celui de-al treilea înger atunci când Solul Legământului vine deodată la templul Său.

În al treilea an al lui Cyrus, împăratul Persiei, i s-a descoperit lui Daniel un lucru, al cărui nume era Belteșatar; și lucrul era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; și el a înțeles lucrul și a avut pricepere despre vedenie. În zilele acelea, eu, Daniel, am fost în jale trei săptămâni întregi. N-am mâncat pâine aleasă, nici carne, nici vin n-au intrat în gura mea și nu m-am uns deloc, până s-au împlinit trei săptămâni întregi. Și în ziua a douăzeci și patra a lunii întâi, pe când eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel. Daniel 10:1–4.

Cyrusen și Belteșatarului reprezintă o istorie profetică specifică din zilele de pe urmă. Simbolul lui Belteșatar ne arată că poporul reprezentat este cel al celor o sută patruzeci și patru de mii, care sunt generația finală a poporului legământului. Ei sunt așezați în istoria profetică reprezentată de Cyrus, care reprezintă istoria ce a precedat anii 1798 și 1989, și 11 septembrie 2001, căci Cyrus reprezintă toate aceste repere. El reprezintă, de asemenea, dezamăgirea din 18 iulie 2020 și chiar legea duminicală care urmează să vină în Statele Unite. Cheia pentru a stabili unde este așezată profetic

ultima viziune a lui Daniel este determinată de ceea ce știe Daniel.

នៅក្នុងខ្លឹមសារ ដានីយ៉ែល (ប្រែសម្រួល) មានការយល់ដឹងទាំងអំពី «រឿង» និងទាំង «និមិត្ត» ផងដែរ។ «រឿង» នោះ គឺជាពាក្យហេប្រិ «dabar» មានន័យថា «ព្រះបន្ទូល» ហើយវាក្របសម្រាប់ប្រែសម្រួលនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនិមិត្ត «chazon» នៃរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុនឆ្នាំ («ប្រាំពីរដង»)។ រីឯ «និមិត្ត» នៅក្នុងខ្លឹមសារ ដានីយ៉ែលនោះ គឺជានិមិត្ត «mareh» នៃរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំ។ វាសុំសម្រេចធម៌ត្រូវបស់ព្រះនៅចុងចុងក្រោយ មិនមានយល់អំពី «ប្រាំពីរដង» នៅពេលរលោចបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ 1989 ទេ។ ពួកគេមិនមានយល់អំពី «ប្រាំពីរដង» នោះឡើយ រហូតដល់ក្រោយថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ដូច្នោះ ដានីយ៉ែលត្រូវស្ថិតនៅក្នុងសម័យនៃចលនាកម្រៃម្យងពុយករណ៍ ដល់ត្រូវបានគំរាមដោយគ្រួសារ បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ពីព្រោះដានីយ៉ែល ដល់គំរាមឲ្យចលនាពុយករណ៍ចុងក្រោយ យល់ទាំង «រឿង» និងទាំង «និមិត្ត»។

Daniel este identificat ca aflându-se într-o perioadă de douăzeci și una de zile de jale. „În zilele acelea” de jale, Daniel a ajuns să înțeleagă „lucrul” și, de asemenea, a avut pricepere cu privire la „vedenie”. Adevărul reprezentat prin „lucrul” i-a fost descoperit lui Daniel în zilele de jale. Poporul lui Dumnezeu este reprezentat ca fiind „în jale” în liniile reformei, chiar înainte de Strigătul de la Miezul Noptii. Jalea este reprezentată de Marta și Maria, care îl jeleau pe Lazăr, chiar înainte de Intrarea Triumfală. Ea a fost ilustrată prin descurajarea de după prima dezamăgire din istoria millerită, așa cum a fost exprimată de Ieremia.

Cuvintele Tale au fost găsite, și eu le-am mâncat; iar cuvântul Tău a fost pentru mine bucuria și veselia inimii mele, căci sunt chemat după Numele Tău, Doamne Dumnezeul oștirilor. N-am șezut în adunarea batjocoritorilor, nici nu m-am veselit; am șezut singur din pricina mâinii Tale, căci m-ai umplut de indignare. Pentru ce este durerea mea necurmată, și rana mea nevindecabilă, care nu voiește să se vindece? Îmi vei fi Tu oare de tot ca un izvor înșelător, ca niște ape care seacă? Ieremia 15:16–18.

Ieremia nu s-a „bucurat”, așa cum au făcut cetățenii Sodomei și ai Egiptului în Apocalipsa, capitolul unsprezece, la moartea celor doi martori. A „nu te bucura” înseamnă a jeli. Jalea lui Belteșatar identifică jalea care este asociată cu moartea celor doi martori. La 18 iulie 2020 și 3 noiembrie 2020, cei doi martori ai adevăratului corn protestant și ai coarnelor republicane ale fiarei care se ridică din pământ au fost uciși pe ulițele Sodomei și Egiptului, unde a fost răstignit și Domnul nostru. Când Domnul nostru a fost răstignit, ucenicii Lui au început să jelească. Acei doi martori au fost reprezentați în Apocalipsa, capitolul unsprezece, ca Moise și Ilie.

Mu Byanditswe Byera harimo ahantu hatanu herekeza kuri Kristo nk'uwitwa Mikayeli: ahantu hatatu mu gitabo cya Daniyeli, hamwe mu gitabo cya Yuda, n'ahandi hamwe mu gitabo cy'Ibyahishuwe. Mu gice cya cumi, turimo gusuzuma ubu, Mikayeli avugwamo incuro ebyiri, mu mirongo ya cumi n'itatu na makumyabiri n'umwe, hanyuma akongera kuvugwa mu gice cya cumi na kabiri, umurungo wa mbere. Avugwa kandi amenyekanishwa mu Ibyahishuwe igice cya cumi na kabiri, umurungo wa karindwi. Mu gitabo cya Yuda, Mikayeli avugwa nk'uwazuye Mose, uwo mu Byahishuwe igice cya cumi na kimwe ari umwe mu bagabo bo guhamya bicirwa mu muhanda.

Therefore I want to remind you, although you once knew this, that the Lord, after saving the people out of the land of Egypt, afterward destroyed those who did not believe. And the angels who did not keep their original state, but abandoned their own dwelling, He has kept in everlasting chains under darkness for the judgment of the great day. Likewise, Sodom and Gomorrah and the cities around them, in the same manner giving themselves over to sexual immorality and going after strange flesh, are set forth as an example, suffering the punishment of eternal fire. In the same way also these filthy dreamers defile the flesh, despise authority, and speak evil of dignities. Yet Michael the archangel, when contending with the devil and disputing about the body of Moses, did not dare to bring against him a reviling accusation, but said, "The Lord rebuke you." Jude 5–9.

În cartea lui Iuda, în contextul atât al Sodomei, cât și al Egiptului, care reprezintă cetatea cea mare unde Moise și Ilie sunt uciși în Apocalipsa, capitolul unsprezece, Hristos, reprezentat de Mihail, înviază trupul lui Moise. Moise și Ilie fuseseră morți timp de trei zile și jumătate simbolice în Apocalipsa, capitolul unsprezece, iar zilele de jale pentru Belteșatar se încheie când Mihail Se coboară din cer. Rând peste rând, Daniel, capitolul zece, versetele unu până la patru, identifică perioada de jale care se încheie când cei doi martori sunt înviați de Mihail.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Tatăl i-a ales pe Moise și pe Ilie să-I fie mesageri către Hristos, să-L proslăvească cu lumina Cerului și să stea de vorbă cu El cu privire la agonia Sa viitoare, deoarece ei trăiseră pe pământ ca oameni; ei cunoscuseră durerea și suferința omenească și puteau să simtă împreună cu încercarea lui Isus în viața Sa pământească. Ilie, în poziția sa de profet pentru Israel, Îl reprezentase pe Hristos, iar lucrarea lui fusese, într-o anumită măsură, asemănătoare cu aceea a Mântuitorului. Iar Moise, ca conducător al lui Israel, stătuse în locul lui Hristos, având părtașie cu El și urmând îndrumările Lui; de aceea, aceștia doi, dintre toate oștirile adunate în jurul tronului lui Dumnezeu, erau cei mai potriviți să slujească Fiului lui Dumnezeu.”

„Când Moise, mâniat de necredința copiilor lui Israel, a lovit stâncă în mânie și le-a dat apa pe care o cereau, și-a atribuit slava sieși; căci mintea lui era atât de preocupată de nerecunoștința și încăpățânarea lui Israel, încât a neglijat să-L onoreze pe Dumnezeu și să-I mărească Numele, prin împlinirea faptei pe care El îi poruncise s-o facă. Era în planul Celui Atotputernic să-i aducă adesea pe copiii lui Israel în locuri strâmte și apoi, în marea lor nevoie, să-i izbăvească prin puterea Sa, pentru ca ei să recunoască grija Sa deosebită față de ei și să-I slăvească Numele. Dar Moise, cedând impulsurilor firești ale inimii sale, și-a însușit cinstea cuvenită lui Dumnezeu, a căzut sub puterea lui Satana și i s-a interzis să intre în țara făgăduită. Dacă Moise ar fi rămas statornic, Domnul l-ar fi dus în țara făgăduită și apoi l-ar fi strămutat la Cer, fără să vadă moartea.”

„Așa a fost: Moise a trecut prin moarte, însă Fiul lui Dumnezeu S-a coborât din Cer și l-a înviat înainte ca trupul lui să fi văzut putrezirea. Deși Satana s-a împotrivit lui Mihail pentru trupul lui Moise și l-a revendicat ca pradă ce i se cuvenea de drept, el nu a putut birui împotriva Fiului lui Dumnezeu, iar Moise, cu un trup înviat și proslăvit, a fost dus în curțile Cerului și era acum unul dintre cei doi onorați, însărcinați de Tatăl să slujească Fiului Său.”

„Prin faptul că au îngăduit să fie atât de copleșiți de somn, ucenicii au pierdut convorbirea dintre solii cerești și Răscumpărătorul slăvit. Dar, când se trezesc deodată din somnul adânc și privesc vedenia sublimă dinaintea lor, sunt cuprinși de extaz și de uimire. Privind asupra chipului strălucitor al iubitului lor Învățător, sunt siliți să-și acopere ochii cu mâinile, neputând altfel să suporte slava de nespus care Îi înveșmântează persoana și care răspândește raze de lumină asemenea celor ale soarelui. Pentru o scurtă vreme, ucenicii Îl privesc pe Domnul lor proslăvit și înălțat înaintea ochilor lor și onorat de ființele strălucitoare pe care le recunosc drept cei favorizați ai lui Dumnezeu.” The Spirit of Prophecy, volumul 2, 329, 330.